

[Stavad]

de drejer sig om det, som ikke mindst socialministeren, men også regeringen i sin helhed har brugt som argument for disse indgreb. Jeg beder om en bekræftelse fra fru Kirsten Lee på, at en uændret regulering alene vil betyde uændrede forbrugsmuligheder for pensionister – og for dagpengemodtagere og efterlønsmodtagere endog færre forbrugsmuligheder, og at de forslag, regeringen forsøger at komme igennem Folketinget med, vil betyde både for pensionister og andre, der er omfattet, for overførselsindkomsternes vedkommende væsentlig færre forbrugsmuligheder end dem, der var aftalt som niveauet pr. 1. juli 1988.

Vi diskuterer altså ikke stigningen. Vi diskuterer i bedste fald uændrede eller færre forbrugsmuligheder for de grupper, vi har med at gøre her.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Hr. Erhard Jakobsen betvivlede mit udsagn om, at den samlede offentlige administration skulle udgøre et beløb i størrelsesordenen 60 mia. kr. om året. Det ellers så regeringsloyale dagblad, Erhvervsbladet, bragte den 26. august 1988 en større artikel, efter at der havde været et møde i regeringen, og man kunne i den artikel meddele, at regeringen var nået frem til, at den samlede offentlige administration udgør 60 mia. kr. om året svarende til 20 pct. af de samlede skatte- og afgiftsindtægter. Der må tilsyneladende være sket mangt og meget, siden hr. Erhard Jakobsen trådte tilbage som økonomiminister.

Mimi Jakobsen (CD):

Man kunne naturligvis vælge, som næsten uden undtagelse alle ordførere har gjort, at kaste sig ud i en stor, hed debat med korte bemærkninger om disse procenter, der nu er nævnt, om statistisk fusk og om mange andre økonomiske celebriteter.

Det eneste, jeg vil sige i den forbindelse, er for så vidt, at hvis regeringen virkelig får ret i, at lønstigningen i de kommende år vil blive omkring 1,5 pct., er det vist første gang, det er set. Det ville sikkert for samfundet være udmærket, men jeg tror da nok, at regeringen må bekræfte, at selv gamle folk på enen ikke har oplevet den slags ting, og derfor er udgangspunktet set fra CD's synspunkt heller ikke realistisk.

Men i øvrigt kan jeg da sige, at CD meget overvejer, om vi ikke skulle opfordre til nedsettelse af sådan et lille parlamentarisk udvalg på en fire-fem af Folketingets økonomisk stærkeste medlemmer og få dem clearet fra folketingsalen. Så kunne de skændes om procenterne, og så kunne vi i mellemtiden prøve at finde ud af, hvad vores holdning skulle være, for naturligvis er de tal afhængige af sammenligningstidspunkter og af statistiske og politiske øjne og i øvrigt næsten ikke til at få has på.

Centrum-Demokraterne agter ikke at stemme for regeringens forslag. Vi vil stemme imod, og det vil vi af holdningsmæssige grunde. Der er ingen i den nuværende regering, i hvert fald ikke i Venstres og De Konservatives grupper, der kan være i tvivl om, at Centrum-Demokraterne har været at finde hver eneste gang, man har kunnet dokumentere, at der forelå en økonomisk så alvorlig situation for statskassen, at det var nødvendigt at tage nogle særdeles ubehagelige beslutninger.

Vi har været med til at fastfryse dagpenge, vi har været med til at skære i kontanthjælpen, vi har været hele registeret igennem, når man vel at mærke kunne dokumentere, at der lå nogle underskud foran os. Det kunne man f.eks. i 1982, da den tidligere regering trådte til. Problemerne var så uoverskuelig store, at vi næsten ikke kunne holde trit med renteudgifterne af gælden. Da var CD at finde.

Jeg vil gerne spørge, og det er måske det eneste, jeg i dag overhovedet kan blive enig med hr. Behnke om: Hvad er egentlig den økonomiske katastrofesituation, hvad statsbudgettet angår? Det synes jeg regeringen skylder at oplyse. Hvis regeringen kan komme til Centrum-Demokraterne og sige: Vores statsbudget er i så sølle en forfatning, som det var for 3-4-5 år siden, og derfor er vi nødt til at træffe nogle helt ekstraordinære, ubehagelige beslutninger, så ved regeringen også udmærket, at så er CD til at snakke med. Men vi er det ikke, fordi nogle partier tør gå ud og love skattelettelser.

Jeg ved godt, at regeringen har slået fast – i hvert fald ved jeg, at statsministeren har sagt, og det respekterer vi naturligvis – at disse indgreb ikke vil give skattelettelser. De ville i givet fald også blive meget små, det kan man da trods alt sige. Det accepterer vi.

Vi vil heller ikke være med til at gribe ind i disse ting nu, når vi i løbet af sommeren åben-